

0820 – 20. august

Da tidens fylde var kommet, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven. Gal 4: 4.

Her skal du merke deg den dype, evige grunnen for vår frihet fra loven: Gud sendte sin Sønn under loven! Og det var for at han skulle kjøpe dem fri som var under loven.

Legg merke til at dette verset fortsetter nettopp med disse ordene: «for å kjøpe dem fri som var under loven»! Å, du fattige sjel: Lovpris og opphøy ham i all evighet! Det trøsteriket hovedbudskapet i dette bibelordet står så klart fram at hver eneste en må kunne forstå det.

Med stor visdom og en dyp ånd har den hellige apostelen valgt sine ord så de krever en viss ettertanke. Først sier han: «Da tidens fylde var kommet» – nemlig den tid som Faderen på forhånd hadde fastsatt, når Det gamle testamentes formyndergjerning skulle ta slutt, og alle profetiske løfter og forbilder skulle oppfylles.

Disse ordene, «da tidens fylde kom», retter dermed blikket vårt mot hele Det gamle testamentes lange og strålende rekke av guddommelige løfter og forbilder, alt fra det første løftet som ble gitt på syndefallets dag, om «kvinnens sæd som skulle knuse slangens hode».

Vi blir minnet om alle disse guddommelige forutsigelsene, og forbildene i den detaljerte levittiske gudstjenesten. Vi ser hvordan alle de tusener av offerdyr, som også selve offerprestene, alt var et forbilde på den store ypperstepresten og det endelige soningsofferet.

Sannelig et uendelig sterkt, tusentalls vitnesbyrd fra Gud. Mot dette blekner og tilintetgjøres alle våre tanker, meninger, følelser og innvendinger. Hva har vi å stille opp mot en hel verdensalders tusentalls forbilder og løfter fra Gud selv?

Og hva taler så alle disse løftene og blodige offerdyrene i den forbilledlige gudstjenesten om til oss? I Heb 10 leser vi: «Loven har bare en skygge av de kommende goder, ikke tingenes virkelige skikkelse. Derfor kan ikke loven, ved de offer som hvert år blir båret fram, gjøre dem fullkomne som kommer fram med dem. For det er ikke mulig at blodet av okser og bukker kan ta bort synder. Derfor, idet han (Kristus) kommer inn i verden, sier han (til Faderen): Offer og gaver ville du ikke ha, men et legeme dannet du for meg. Se, jeg kommer – i bokrullen er det skrevet om meg – for å gjøre din vilje, Gud!»

Slik taler altså Guds Sønn når han kommer til verden: «I bokrullen er det skrevet om meg. Hele Det gamle testamente handler om meg, at jeg skal gjøre din vilje, Gud. Det var ikke selve offerdyrene du ville ha, Far. Nei, et legeme dannet du for meg – det var mitt legeme som alt dette var et forbilde på. Det er mitt legeme som skal bli ofret, slik du ville ha det, Gud!»

Å, Gud, åpne våre øyne og sinn for så usigelig herlig en tekst! Her ser vi hele grunnlaget for vår frihet fra loven. Her ser vi forklaringen på ordene: Kristus er lovens ende og Guds lam. Åpne, Gud, våre sinn og hjerter!

«Gud sendte sin Sønn, født av en kvinne, født under loven». Helt fra han var åtte dager gammel, da han etter loven ble omskåret, var hele hans liv bare en oppfyllelse av loven i vårt sted. Loven krever så klart og til stadighet at vi skal elske Gud av hele vårt hjerte og av hele vår sjel, av all vår kraft og av all vår forstand, og vår neste som oss selv. Men ingen av oss er i stand til fullkomment å oppfylle dette.

Så kom Kristus og gjorde dette for oss. Han elsket Gud av hele sitt hjerte og hele sin sjel. Det var hans mat å gjøre Faderens vilje. Og han elsket sin neste som seg selv. Han gav sitt liv for brødrene, ja, for sine uvenner. Og apostelen sier uttrykkelig at alt dette skjedde for oss; det skjedde «for å kjøpe dem fri som var under loven».

Tenk grundig over dette! Så skal du nok til din salige undring se at vi aldri behøver holde loven for å oppnå Guds nåde og frelsen på den måten. For den saken er av Guds store barmhjertighet fullstendig lagt på en annen, på vår mellommann og lovoppyller. «Så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne».

Syndefallet ødela så totalt alle våre krefter at det ikke fantes noe som helst i oss som ikke var forgiftet. Vi ble så totalt fylt av synd og ondskap at ikke en eneste skapning av hele menneskeslekten av seg selv er i stand til å oppfylle Herrens lov. Alt som finnes i oss strir mot loven i alle dens bud. Og dette har alle dypt og smertefullt fått kjenne, hvis Guds hellighet har fått røre med dem så de har begynt å streve med å oppfylle loven.

Gud kan, for sin evige sannhets og rettferdighets skyld, ikke oppheve en eneste bokstav eller prikk i loven. Derfor ligger også alt kjød under en evig forbannelse, noe vi også daglig kjenner på. Drevet av sin uforanderlige barmhjertighet og kjærlighet til menneskene fattet da Gud det nådefulle råd å sende sin egen Sønn for å oppfylle loven i vårt sted.

Det er dette budskapet som ligger i de dyrebare ordene: «Da tidens fylde var kommet, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven, for å kjøpe dem fri som var under loven».

Dette er grunnen til at Gud ikke ser på oss og dømmer oss etter loven. Og derfor «er det ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus». For i ham er vi så rene og kjære for Gud som om vi aldri hadde gjort en eneste synd.